

VRTEC.

Časopis s podobami za slovensko mladino
s prilogom „ANGELČEK“

Štev. 2.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1912.

Leto 42.

Zimska nada.

Vsepovsod je mir . . .
Kosci ne pojo,
tudi ne grabljice;
deci ne žari
kakor nekdaj lice:
V sobici sedi
nemo vunkaj gleda,
a spomin hiti

v davne prošle dni,
ko je v logu pela.
V srcu se ji up
dviga, lep, sladak:
zima bo prešla
in minul bo mraz,
takrat se zjasni
mračni njen obraz.

Gnjevoš.

Dijak.

Od dneva do dneva
se trudim, učim,
do poznih večerov
pri knjigah sedim.

In vendar vesel sem,
otožen nikdar,
saj cilje pred sabo
najlepše imam.

Vid Vidov.

